After Midnight 7/2021

Na počátku byl název odborné práce: Vyjednávání hranic vkusu aneb Umělá lidová hudba mezi Ivou Bittovou a Duem Yamaha. Na konci byl koncert Ivy Bittové, Mucha Quartetu a v závěru také sboru Babačka na zámeckém nádvoří. Mezitím bylo vystoupení dvou mladých vědců na kolokviu. Jako nevědec je shrnu takto: Lidé se rozdělují do pěti skupin. Jeden extrém jsou ti, co poslouchají Ivu Bittovou, vážnou hudbu a world music, druhý jsou posluchači dechovky a Dua Yamaha. Obě skupiny si myslí, že ti druzí jsou blbci. Zajímavá je ještě skupina č. 2, která poslouchá to samé, co skupina č. 1 (Bittovou, vážnou, world), ale ne proto, že by se jí to líbilo, ale protože si myslí, že to zvýší její prestiž. Ostrý střih a návrat na nádvoří. Stál jsem vzadu u zdi a odhadoval, kdo patří do skupin č. 1 a č. 2. Jednoduché jsem to měl u těch, které znám. Například Petr Busínský, zvaný Pyonýr (to není chyba, on se tak píše). To je ten, co chodí všude ve skautském klobouku, a když si ho někdy sundá, vypadá jako básník J. H. Krchovský. Od malička to byl chytrý kluk, ale nějak netoužil studovat vysoké školy, nebo vydělávat spousty peněz. Dělá si v klidu, co ho baví, nepotřebuje se s někým poměřovat. Duo Yamaha asi neposlouchá, ale nemyslím, že by si myslel, že ti, co ho poslouchají, jsou blbci. Maximálně se jim hlasitě zasměje, ale nijak urážlivě, spíš dobrácky.

Ani ti, které jsem neznal, nevypadali, že by si přišli na nádvoří zvýšit svoji hodnotu. Byli oblečení normálně, někteří prostě, někdo originálně. Nebojovali o místa, chovali se k sobě hezky. Někteří měli psy, jiní děti. Někteří leželi natažení na zádech a bosí. Občasné vykviknutí nejmenších jakoby patřilo do programu stejně jako míč kutálející se po zámecké dlažbě. Bittová byla skvělá, kvarteto i sbor, který nastoupil v závěru z různých míst v publiku a la Dobře placená procházka, taky. Folkovkové publikum tedy nezapadlo do rubrik odborné práce. Pointa na závěr: Oba mladí vědci našli na dně tašky s propagačními předměty pro účastníky kolokvia CD Ivy Bittové nazvané Pro radost zachycující její loňský koncert v tkalcovně a zde po roce pokřtěné.

Ještě než začala Maria Mazzotta z podia v parku zpívat, zasáhl mě zvuk akordeonu jejího doprovazeče Antonina de Luky. Je to už pár let, co jsem o rusko-americkém akordeonistovi Juriji Lemeševovi napsal, že hraje hudbu z filmů, z doby, kdy naši rodiče byli ještě mladí. De Luca taky, a když přišla Maria Manzetta, nádherně do té filmové hudby zpívala. Jen jsem si celé roky myslel, že ty filmy byly francouzské. Naopak mě nikdy nenapadlo, že by v nich Maria mohla hrát. Měla by v roli, že je zpěvačkou salentských písní, která neumí dobře anglicky, takže říká perly jako „Tarantella is from … Erich Fromm!“

Posledním z vystupujících dne, kdy se dle dramaturgického zadání a Marthy Elefteriadu kreslily tuší krajiny duší (dle Vaklava Cílka krajiny vnitřní), byl bosenský a hercegovinský zpěvák a kytarista Damir Imamović, doprovázený kontrabasistou Gregem Cohenem, co hrával s Tomem Waitsem, a hráčem na třístrunné housle Derya Türkanem. Trochu mě mátlo, že Hercegovina, je dle lidové písně lautr rovina, ale uklidnilo mě Nohavicovo sdělení, že Sarajevo je za kopcem, a hrad Kámen (ten, co je tam muzeum motorek) mi spadl ze srdce, když chlapák s vizáží bosenského Hůlky zpíval, že bosenské hore jsou sněžné. Tím jsem měl tu správnou tolkienovskou krajinu nejen v duši, ale i před sebou a štěkala po mně už jen výčitka, že zase nedošlo na Macháčka na břehu řeky Svratky, kde kvete rozrazil.

Milan Zeibert

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2021

"PLÁTĚK"

7
30. července 2021

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Pátek 30. 7.

Krajiny dechu
(od 17:30 hod.)

Clarinet Factory & Grunik

Flétny nad Oslavou
(ČR, Holandsko, Írán)

Itamar Borochov
(Izrael, USA)

Noční koncert
Stará tkalcovna
Tradtöchter (Německo)

Povzdech
Folkovky by měly být
delší, sotva začneš chytat
jejich tempo a rytmus, tak
končí.

míra

Výzva
Ač se pokoušejí za humor
to skrývat
Nezbývá než pravdivě si
přiznat
Informaci notoricky
známou,
Že i Míša s Mírou každým
rokem stárnou.
A tak vyhlížejí
pomocníky,
Nebo ještě lépe
náhradníky,
Kteří převýší je v tempu
V péči o pořádek, blaho a
zdar kempu.

míra

Sobota 31. 7.

od 14 hodin
Sobotní odpoledne v zámeckém parku

Oslava krajiny
(od 17:30 hod.)

Orchestr Folkových prázdnin
(ČR, Dánsko)

Justin Adams & Mauro Durante
(Velká Británie, Itálie)

Rumbaristas
(Španělsko, Belgie)

Co vlastně posloucháš?
Taky milujete tu otázku: "Hele, a co ty vlastně posloucháš za muziku?" Otázka, kterou položí například nový (mladý) kolega, obvykle když vás slyší brblat nad volbou rozhlasové stanice (označení "kanál" bývá zpravidla výstižnější), která je na firemním rádiu naladěna. Následuje těžká chvilka:
"Víš, to není tak jednoduchý.....(dlouhá pauza)."
"Já třeba poslouchám hodně tvrdej rap."
"No, do tohohle jsem já úplně nepronikl..."
"A co teda?"
"No, jak bych ti to.....(ještě delší pauza)."
Já tě tipuju na metal, žejo?!?"
"Hmm, dík, ale to tak nějak úplně ne..."
"A co teda?"
Následuje fáze, u které je jasné, že z toho nemůžete vyjít jinak, než jako blbec. Záleží, jakým druhem blbce se rozhodnete být. Pokud se nemůžete dlouho rozhodnout, vypadáte jako blbec, který ani neví, co vlastně poslouchá. Pokud zvolíte odpověď typu:
"Nejspíš by se to dalo shrnout pojmem world music", vypadáte jako snobský blbec, který používá výrazy, kterým tazatel nerozumí. Pokud se do toho zapletete a začnete jmenovat jednotlivé styly, názvy kapel, nebo nedej Bože konkrétní hudební nástroje, které vás zaujaly(!), vypadáte definitivně jako snobský blbec, kterému to přerostlo přes hlavu a je zralý na Chocholouška.
Po těchto zkušenostech jsem se rozhodl odpovídat bryskně a jednoznačně:
"Posloucham lidovky, hlavně ty severský, cokoliv severozápadně od Petrohradu." (Leningradu? St. Petěrburgu? Jak tomu městu vlastně momentálně říkají? Prostě hlavní město Leningradské oblasti, na břehu Ladožského jezera, to, jak tam kotví ta Aurora). Po takovéto odpovědi již obvykle žádné další otázky nenásledují a zvídavý kolega může nerušeně naslouchat žvanění moderátorů, jejichž životní ambicí je být ještě o hodně vtipnější než Leoš Mareš, prokládanému poslechem cca čtyř super mega hitů, co tento týden momentálně frčí. Po letošním ročníku FP ovšem budu nucen svou univerzální odpověď rozšířit o oblast Uppsaly, působiště švédského dua Väsen, která je přece jenom o pár desetin stupně jižněji, než zmiňované město mnoha názvů, a taky o estonský bluegrass, který tady tamní kudrnáči rozjeli tak, že se z toho roztrhlo nebe.
Ale udělám to s radostí!

Carlos

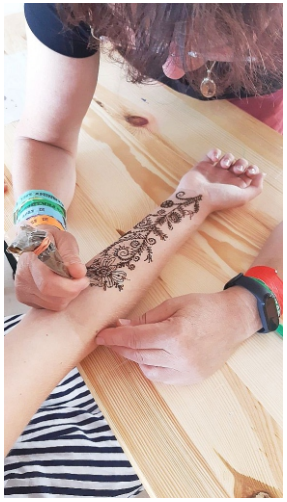

Projekce animovaných filmů v Kavecu

Dnes – první přestávka mezi koncerty hlavní scény

Projekce pokračují další trojicí úspěšných animovaných snímků z britské National Film and Television School.

A Bird with no Legs

Režie: Nick Cinelli
Rok výroby: 2019
Stopáž: 9 min
Synopse: Theo hraje na saxofon, aby dovedl svého zlomeného otce Jamese do nitra kouzelné písně. Theovým cílem je pomoci Jamesovi překonat jeho smutek.

Heatwave

Režie: Fokion Xenos
Rok výroby: 2019
Stopáž: 7 min
Synopse: Uprostřed spalujících veder najdou dvě malé děti způsob, jak všechny ochladit.

Almost There

Režie: Nelly Michenaud
Rok výroby: 2019
Stopáž: 9 min
Synopse: Při cestě vlakem bez zastávek či cíle se bázlivá pozorovatelka přehnaně snaží vyhnout ostatním cestujícím, obří dítě uteče od rodičů, romantická žena začne vztah s kukačkou a naivní chlapec zjistí, že některé problémy nelze napravit obrázky jednorožců.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Na dnešní scéně...

Clarinet Factory & Grunik

Nejoriginálnější kvartet klarinetistů s beskydským sborem Grunik

Mezi soudobou i klasickou vážnou hudbou, jazzem, elektronikou a moravskou lidovou tradicí.

Těžko u nás, možná i v Evropě, budete hledat tak originální kvartet klarinetových hráčů.
Patří už přes dvacet let k unikátním tuzemským formacím. Pohybuje se na pomezí mezi soudobou i klasickou vážnou hudbou, jazzem, elektronikou a multižánrovými projekty. S přizváním beskydského sboru Grunik pak na albu Meadows v roce 2017 vstoupil do kontaktu také s moravskou lidovou tradicí.

To loňské – Pipers – bezvýhradně potvrzuje, že nejkrásnější na hudbě Clarinet Factory zůstává to, co v sobě skrývá, co napoprvé neslyšíme. Pro tvorbu kvartetu totiž neplatí obvyklé – jeden poslech a jsme doma, nebo minimálně poblíž. Zorientovat se v bezhraničním hudebním prostoru, kam nás už léta jako mámivé jezinky zve, chvíli trvá, a první, na co byste měli zapomenout je pomyšlení, že vaší buzolou by se mohl stát klarinet, zdánlivě k tomu předurčený nástroj s přece jenom omezenými zvukovými možnostmi, protože tuhle vlastnost Clarinet Factory negují používáním looperů a studiových efektů. A už vůbec vám nepomůže vědomí, že Jindřich Pavliš, Luděk Boura, Vojtěch Nýdl a Petr Valášek vyšli z klasiky, neboť zrovna té se od kvartetu moc nedočkáte. A pokud ano, hlavně té soudobé, prolínající se s jazzem, elektronikou, ambientem, minimalismem a přeskoky do tradičních lidových sfér a k formě písniček, důvodu, proč ke všemu Clarineti hodně zpívají nebo pracují s hlasem jako dalším nástrojem. Anglicky, česky a španělsky zpívané poetické i environmentálně laděné texty vnášejí do hudby Clarinetů lidský faktor i jasný názor. Pokud jde o přírodu, autenticky podtržený přizváním folklórního souboru Grunik z Ostravice, spojeného s hudbou a krásou Beskyd.

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Rubrička ***Studenočumáková tchýně*** *(cyklus Liborových postřehů)*

Zeptala se mě tchyně…

… koho budu letos volit. „No partaj, nějakou…“ obrátil jsem se u stolu pohledem na tchána, který dělal, že nás neposlouchá a věnoval se ždímání posledních kapek z láhve do své skleničky. „Já to rozhodování nechám až za tu plentu. V časový tísni mě obvykle napadaj nejlepší řešení,“ říkal jsem dál směrem ke zbytku rodiny, která pokukovala k lince, jestli bude také zákusek. „Všechno na poslední chvíli.“ Shrnula tchýně debatu. „Samá improvizace. Pak to podle toho taky vypadá. A koncepce veškerá žádná.“ „Antikoncepce nebo koncepce, nevyjde to nastejno?“ Položil jsem ji nepřehlédnutelné stéblo přes cestu.

„Že vy si s těma prasárnama nedáte pokoj. Ve vašich letech.“ „Já vo politice nezačal. Ale jestli vás skutečně zajímá můj názor, tak pirátům moc nevěřím. Ti budou hledat poklady a vo ty se žádnej korzár nikdá dobrovolně neděli!“

Novinky a plány Jiřího Plocka

V září 2021 vydává nakladatelství Galen knížku Zápisky potulného lidopisce podruhé, která navazuje na stejnojmenné Zápisky z minulého roku. Je to soubor fejetonů, glos, básní a povídek, často autobiografického charakteru, ale též mozaika pohledů na různé životní situace, které v sobě nesou nějaké symbolické sdělení.

Jiří Plocek nyní pracuje na dlouhodobém projektu Píseň duše, ojedinělé knize o fenoménu písně v lidské kultuře. Protože je nezávislým autorem na volné noze, tak usiluje o to, získat podporu své práce z různých zdrojů. Jeden z nich jsou

Flétny nad Oslavou (Česká republika/Holandsko/Írán)

Flétny, co dokážou dát lidské duši hlas

Propojení flétnových nástrojů z různých koutů světa, kde hrají hudební prim.

Letos se zaposloucháme do zvuku fléten, o kterých se traduje, že dokážou dát lidské duši hlas a zklidnit pasoucí se stáda. Mezinárodně respektovaná hráčka z Holandska Liselotte Rokyta rozezní rumunský nai neboli Panovu flétnu, Mehdi Aminian z Íránu podélnou bezjádrovou flétnu ney z rákosu a Marián Friedl lidové flétny severozápadních Karpat z bezu a lísky. Takto společně ke všemu zcela poprvé, neboť není známo, že by tyto nástroje někdy v minulosti souzněly v jednom tónu.

„Pokud jde o flétny, bylo to přání Jitky Šuranské, abych se jednou tahounem takového projektu stal já - myslím, že mi to poprvé navrhla už před třemi lety, ale já jsem se na to necítil. Teprve předloni jsem získal jistotu takže, když mě opět oslovila, vůbec jsem neváhal. To, že u toho Jitka nebude, je pro mě zdrcující, ale vím, jak moc si to přála a jak moc mi důvěřovala, takže jsem připraven to už kvůli ní zvládnout co nejlépe,“ říká Marian Friedl, také z Folkových prázdnin dobře známý hudebník, skladatel, etnomuzikolog a tvůrce autorské suity Beránci a vlci, odkud si do projektu Flétny na Oslavou přizval doprovodnou kapelu. Tvoří jí jazzmani Štěpán Flagar (klávesy, elektronika), Rosťa Hus (kytara), Martin Kocián (kontrabas) a Michal Wierzgoń (bicí, perkuse) a folklorní zpěvačka a houslistka ze Slovácka Petra Jelénková.

„Chtěl jsem propojit tři hudebně-kulturní areály, kde flétnové nástroje hrají významnou roli, ale současně jsem chtěl, aby šlo o výrazně rozdílné typy nástrojů s odlišnou technikou hry a druhem materiálu, ze kterého se vyrábějí. Protože jsem chtěl mít hodně kontrastní nástroje i geografické areály, byl také původně ve výběru hráč na japonskou šakuhači. Ten se ale nebude moci ze známých důvodů zúčastnit, a nakonec jsme tedy zvolili jako třetí flétnu rumunský nai. Společně s mými nástroji tak budou Karpaty lehce v převaze. Ale v případě Panovy flétny jde vzhledem k její konstrukci i pozici v rumunské tradiční hudbě o zcela jiný svět než moje lidové flétny. Myslím, že to spojení bude velmi unikátní,“ vysvětlil koncepci projektu Marian Friedl. K volbě Liselotte Rokyta a

***Milí návštěvníci festivalu**, stan s možností antigenních testů (s platnou vstupenkou nebo festivalovým náramkem) až do soboty 31.7. od 9:00 do 10:00 ve stanu za Špitálkem (kemp), před areálem festivalu v zámeckém parku vždy od 16:30 do 18:30 hod. Test zdarma se řídí informací z ISIN o nepřekročení příslušného limitu (antigenní test zdarma se smí provést 1x za 7 dní, mezitím jsou placené - cca 200 Kč).*
Na testy se neobjednává, proto nezapomeňte přijít na testy včas!

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Krátká reportáž z testovacího stanu:
Jsme strašně negativní festival...
... je to pozitivní, že jsme negativní...

Sobotní odpoledne v parku

Uvidíme, jaké sobotní odpoledne nám dovolí letošní proměnlivé počasí. Volný program od 14 hodin je pro vás každopádně nachystán! Za deště i sluníčka zahrají španělsko-belgičtí Rumbaristas, je připraveno divadlo z nezávislé divadelní scény SemTamFór s představením Jak bylo, když nebylo. A co o něm sami protagonisté říkají? *„Je už to tak na světě zařízeno a každý z nás to dobře zná. O čem je řeč? O úplně obyčejných věcech, jako je strach z bouřky, k čemu je dobrý oheň, proč je dobré mít střechu nad hlavou apod. To všechno nám, malým a bojácným, dokáže spolehlivě objasnit leckterý dospělý v našem okolí. Ale jak to bylo kdysi dávno, když se na světě objevil první člověk, a byl na všechno úplně sám? Přijďte se podívat na příběh starý jako lidstvo samo, příběh pro malé i velké. Inscenace je vhodná pro děti od 3 let, mladistvé a každého, kdo má smysl pro humor.“* Tím však výčet nabízeného nekončí. Taky si na vás brousí zuby i nástroje Orchestr Folkových prázdnin. Jeho členové se budou pohybovat po parku a možná před svým oficiálním vystoupením na hlavní scéně zahrají i někde pod stromy…

Hnízdo múz v sobotu 31. 7.
9:00 Pohádky z půdy
10:00 - 11:00 Cirkusová škola „Zase spolu”
dle domluvy cca 3 hodiny Orchestr Folkových prázdnin
od 17:30 Orchestr Folkových prázdnin

Mehdi Aminianiho ještě dodal: *„Oba mě nadchli hlubokou znalostí tradic, z níž jejich nástroje vychází a současně schopností tento tradiční rámec překročit. To je přesně to, co sleduju sám.“*
Mezinárodně respektovaná mistrovská hráčka na Panovu flétnu Liselotte Rokyta se narodila v Holandsku, před deseti lety se provdala na Moravu a hraje na flétnu, které se v Rumunsku říká nai. Hraje na ni lidovou venkovskou hudbu, hudbu rumunských profesionálních hudebníků zvaných Lautari i vážnou hudbu a je tak dobrá, že dnes patří mezi nejuznávanější nositele tradice hry na rumunský nai a jezdí dokonce do Rumunska i vyučovat.
Sama se také vzdělávala pod vedením těch nejlepších. Po základním dvouletém studiu u Damiana Lucy studovala Liselotte Panovu flétnu u mezinárodně uznávaného rumunského virtuóza Nicolae Pîrvu na Conservatoriu v Hilversumu a v Amsterdamu. Během studia absolvovala mistrovské kurzy u Simiona Stanciu a Gheorghe Zamfira. Do Rumunska jezdí opakovaně od svých osmnácti let a rumunsky také plynně hovoří.
Liselotte spolupracuje pravidelně s předním kanadsko-nizozemským varhaníkem André Knevelem, ale také s nizozemským Martinem Mansem nebo naším Jaroslavem Tůmou. S manželem Janem Rokytou pak vytvořili netradiční nástrojové duo spojením Panovy flétny a cimbálu. Koncertní program manželů Rokytových obsahuje jak folklórní hudbu východní Evropy, tak i transkripce a původní skladby pro tuto nástrojovou kombinaci od Claude Debussyho nebo Bély Bartóka.

případní sympatizanti takového počinu. Bližší údaje o projektu a možnostech jeho podpory lze nalézt na stránkách pisen-duse.webnode.cz.

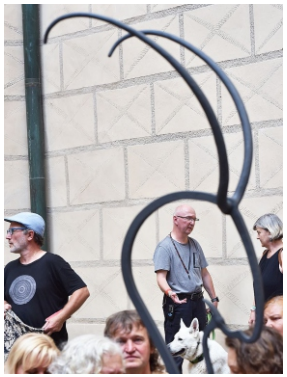

Střípky
Kdybyste chtěli vědět, tak se tu po koncertech prodávají cédéčka a vinyly jako o život. Cédéček polské Kapely Maliszów se prodalo 22 ks a Leyla McCalla byla nadšená, že zde hned po Paříži měla nejvíce prodaných nosičů!
A švédské duo Väsen zase pochválilo zvuk. Prý ještě žádný ze svých koncertů neměli tak výborně nazvučený. Velké díky, pane Jiří!

Oranžová scéna 2021

Program Oranžové scény nabízí ve stanech v zámeckém parku divadelní a hudební produkce vždy v přestávkách koncertu na hlavní scéně. Divadelní představení je součástí první přestávky hlavní scény a hudební vystoupení se odehrává v přestávce druhé.

<u>Pátek 30. 7.</u>

Kejklíř Půpa: Pohádkový cirkus

Žonglér, ekvilibrista, klaun a šašek, eskamotér, skaut, cestovatel a zahradník ve své veselé šou.

Lucie Redlová & Garde

Kapelu Garde založila Lucie, do té doby sólová písničkářka, po vydání prvního alba "První, poslední" v roce 2009. Kapela spolu natočila jedno CD (Křižovatka, 2012 - to ještě ve čtyřech s elektrickým kytaristou Martinem Knorem) a jedno EP (Otázky, 2018 - to již pouze ve třech). Folk se v kapelních aranžích snoubí s rockem i popem, trochu neobvyklé (a lehce adrenalinové) je použití smyčkovacího looperu, kterým Lucie běžně

Íránský hráč na flétnu ney a další nástroje Mehdi Aminian dnes žije ve Vídni a v Rakouské akademii věd se věnuje tématu mizení kultur. V roce 2013 založil mezinárodní projekt Roots Revival - platformu poskytující mladým hudebníkům s autentickým zázemím z mnoha světových hudebních kultur příležitost navázat mezi sebou dialog. *"Kořeny, to jsme my. Není to tak, že jsme prvními lidmi na Zemi. Jsme sbírka milionů let zvyků, které se postupně vyvíjely. Jsme ve fázi představující to, co bylo za námi"*, tvrdí Mehdi. Společně s projektem Roots Revival razí osobní přesvědčení, že i tisíce let stará hudba se ve svém vývoji nikdy nezastavila a není potřeba lpět na jejím tradičním podání, protože je úzce spojena s přítomností žijícími lidmi.

Itamar Borochov (Izrael/USA)

Jazzový trumpetista s plánem sloužit většímu dobru

Izraelský lyrický i rytmický jazzman s unikátní čtyřventilovou trumpetou.

Další z izraelských jazzmanů, u kterého není jasné, kde se v něm, navzdory smyslu pro rytmus, vzala taková dávka spirituality,

protože přesně takový pocit z jeho hudby máte. A to nemusíte být fanoušek jazzu, aby bylo jasno.

Můžeme vyjmenovat mnoho důvodů, proč nás Borochovův vzdouvající jazz zasahuje, stejně vždycky skončíme u něho doma – v Izraeli. Ačkoliv dnes žije v New Yorku, kde patří k elitní jazzové jednotce, těžko v sobě mohl popřít rodinný původ, multikulturní prostředí města Jaffa a nutkání prozkoumat hudbu marockých Gnawů, s následnou cestou do západní Afriky, odkud se Borochov obloukem přenesl k americkému blues. Přidáme-li obdiv k Louisi Armstrongovi, Milesu Davisovi, Weather Report a arabským modálním systémům, vyjde nám z toho lyrický i rytmicky se vzdouvající jazz bez hranic a možnosti předpovídat, co přijde za okamžik. Na veletrhu Womex, kde předloni s kapelou zazářil, se vedly řeči o jeho unikátní čtyřventilové trumpetě. Borochov o ní rád mluví, protože vyžaduje speciální techniku, hovory však vždy končí upozorněním, že to není o prstech a dechu, ale o hlavě. O spiritualitě, pravděpodobně nejvyšším stavu mysli, kterého prý může ve své hudbě dosáhnout.

Nádherné album Blue Nights navíc uvodil částečně do tématu strachu, to když svět pro něho symbolizuje úzkou lávku, po které bychom se neměli obávat přejít. A stejně tak vnímá tvůrčí odvahu, kdy rád cituje Milese Davise: *„Nebojte se chyb. Žádné nejsou.“*

Noční koncert

Tradtöchter (Německo)

Vivien Zeller & Ursula Suchanek – jedinečné fidlerky od Baltu Houslistky, které okouzlí tanečníky i posluchače.

Hráčským uměním a nevšedními úpravami tradičních skladeb z německy mluvících zemí i těmi vlastními. Obě dokonale zvládají nejrůznější taneční styly a s lidmi na parketu si hravě poradí. Své umění si nenechávají pro sebe: předávají ho dál na workshopech i během koncertů a celotýdenní „orchestrovou“ dílnu budou mít také na letošních Folkovkách.

zpestřuje své sólové koncerty, i při koncertech v triu.

Lucie Redlová - zpěv, kytara, mandolína, el. kytara

Ivan Trpík - zpěv, baskytara

Milan Kratochvíl - zpěv, bicí

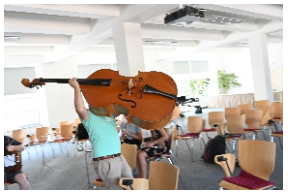

V zámeckém parku

laškují v horku
mraky a slunce
s panem fotografem
a vůně deště
se mísí
s tóny hudby

Jitra jsou již chladná
Folkové prázdniny vrcholí

Michal K.